

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1335/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.IV.21.215/2025/11. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A személyesen eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján kérte – a Budapest Környéki Törvényszék 7.P.20.096/2024/9. számú és a Fővárosi Ítéltábla 9.Pf.20.577/2024/7-II. számú ítéletére is kiterjedő hatállyal – a Kúria Pfv.IV.21.215/2025/11. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzményei és a panaszban foglaltak az alábbiak szerint foglalhatók össze.
- [3] 2.1. Az indítványozó (az előzményi per felperese) munkaviszonyát munkáltatója (az előzményi per alperese, a továbbiakban: alperes) rendes felmondással megszüntette, amelynek közlésekor az indítványozó a munkáltatónál töltött évek alatt általa fejlesztett két szoftver (egy terepmodell-hangoló és egy dokumentumkezelő szoftver) után szerzői vagyoni igényt jelentett be, amit az alperes vitatott. Ezt követően az indítványozó bírósághoz fordult. A közigazgatási és munkaügyi bíróság az indítványozó munkaviszonya jogellenes felmondásának megállapítása és az elmaradt járandósága megfizetése iránti keresetét elutasította, a szerzői jogi igényét alaposnak ítélte. A másodfokú bíróság közbenső ítéletével az elsőfokú ítéletet a munkaviszony megszüntetése tekintetében megváltoztatta, és megállapította, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg az indítványozó munkaviszonyát, a szellemi alkotással kapcsolatos felhasználási díjra vonatkozó igény tekintetében megállapította a hatásköre hiányát, és – e körben – a keresetlevelet áttette a Budapest Környéki Törvényszékhez mint elsőfokú bírósághoz. A felülvizsgálati eljárásban a Kúria az

Mfv.II.10.155/2015/7. számú ítéletével a másodfokú bíróság ítéletét a munkaviszony jogellenes megszüntetésére vonatkozó részében hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, egyebekben a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

- [4] A szerzői jogi perben a Budapest Környéki Törvényszék a 2019. szeptember 26-án kelt, 10.P.20.944/2014/107. számú részítéletével megállapította, hogy a terepmodell-hangoló és a dokumentumkezelő szoftver az indítványozó szerzői műve, amelyek vonatkozásában az alperes jogsértést valósított meg, akit a jövőre nézve eltiltott a szoftverek használatától, és adatszolgáltatásra kötelezte. Az elsőfokú bíróság részítéletében a gazdagodás tekintetében mellőzte a döntést, mert arra az álláspontra helyezkedett, hogy az összecszerűség csak az alperes által majdan szolgáltatandó adatok birtokában állapítható meg.
- [5] Az alperes fellebbezése folytán másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla a 2020. január 23-án kelt, 8.Pf.20.944/2019/5. számú részítéletével az elsőfokú döntést részben megváltoztatta; a szoftverek szerzőségének megállapítására és a terepmodell-hangoló szoftvert érintő, a jogsértés megállapítására, az eltiltásra és az adatszolgáltatásra irányuló kereseti kérelmeket elutasította. A dokumentumkezelő szoftverrel kapcsolatos részítéleti rendelkezést hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és új határozat hozatalára utasította. Az indítványozó felülvizsgálati kérelme alapján a Kúria 2021. szeptember 8-án kelt, Pfv.IV.20.723/2020/4. számú részítéletével a jogerős részítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezését hatályában fenntartotta.
- [6] Az indítványozó a Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.944/2019/5. számú részítése és a Kúria Pfv.IV.20.723/2020/4. számú részítése ellen alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, amelyet az Alkotmánybíróság a 3298/2022. (VI. 24.) AB végzésével visszautasított.
- [7] 2.2. Az indítványozó a Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.665/2022/6. számú, ismételt hatályon kívül helyező végzését követő eljárásban annak megállapítását kérte, hogy az alperes a dokumentumkezelő szoftver vonatkozásában megsértette a nyilvánosságra hozatalhoz való személyhez fűződő jogát, továbbá a többszörözéshez fűződő szerzői vagyoni jogait. Keresetében kérte továbbá, hogy a bíróság tiltsa el az alperest a további jogsértéstől, kötelezze adatszolgáltatásra, elégtétel adására, rendelje el a határozatának az alperes költségére történő nyilvánosságra hozatalát, valamint kötelezze az alperest az elért gazdagodás megtérítéseként 11 582 636 forint és kamatai megfizetésére.
- [8] A Budapest Környéki Törvényszék a 2024. július 10-én kelt, 7.P.20.096/2024/9. számú ítéletével a keresetet elutasította. Az elsőfokú bíróság a munkaszerződésben, a munkaköri leírásban és a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvényben (a továbbiakban: Szt.) írtak alapján arra jutott, hogy mivel az indítványozót – általa is elismerten – felettese szóban utasította a dokumentumkezelő szoftver kidolgozására, így annak fejlesztése a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény 103. §

(1) bekezdés *b)* pontja alapján munkaviszonyból folyó kötelessége volt. A szoftver átadásával az alperes az Szjt. 30. § (1) bekezdésének megfelelően a szerzői vagyoni jogokat megszerezte, ezért a szerzői vagyoni jogok megsértésére alapított kereset alaptalan. Az Szjt. 30. § (5) bekezdése alapján a mű átadása egyben a nyilvánosságra hozatalhoz való hozzájárulásnak is minősül, ezért az alperes nem sérthette meg az indítványozó nyilvánosságra hozatalhoz fűződő szerzői személyhez fűződő jogát.

- [9] Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla a 2025. július 1-jén kelt, 9.Pf.20.577/2024/7-II. számú ítéletével az elsőfokú bíróság döntését helybenhagyta. A másodfokú bíróság kiemelte: a bíróságnak abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a szerzői mű elkészítése az indítványozó munkaköri kötelessége volt-e. E körben lényeges, hogy a munkaköri kötelesség tartalma nem szűkíthető kizárólag a munkaköri leírásban meghatározott munkaköri feladatra, a munkavállalónak kötelessége a munkáltató munkavégzéssel kapcsolatos utasításait is végrehajtani. A konkrét ügyben megállapítható volt, hogy az indítványozó az általa vezetett osztály működésének hatékonyabbá tétele, munkakörének feletteseinek megelégedésére történő ellátása érdekében döntött a dokumentumkezelő szoftver elkészítéséről, amelyben az alperes is támogatta eszközök, informatikai jogosultságok biztosításával. Az indítványozó munkaviszonyának megszűntetéséig nem jelentett be díjigényt. Ezen peradatokból jutott a bíróság arra a megállapításra, hogy a vezető állású indítványozó a munkaviszonyból eredő kötelessége teljesítéseként fejlesztette ki a dokumentumkezelő szoftvert, amely már egy korábban rendszeresített szoftver funkcióit egészítette ki. A másodfokú bíróság álláspontja szerint azon munkáltatói utasítás, amely ugyan nem konkrétan szoftverfejlesztésre, hanem az indítványozó által vezetett szervezeti egység feladatainak hatékonyabb ellátására vonatkozott, szintén arra mutat, hogy annak elkészítése az indítványozó munkaviszonyból fakadó kötelessége volt.
- [10] A jogerős ítélettel szemben az indítványozó által előterjesztett felülvizsgálati kérelem elbírálása során a Kúria a 2026. február 17-én kelt, Pfv.IV.21.215/2025/11. számú ítéletével a jogerős ítéletet a per fő tárgya tekintetében hatályában fenntartotta.
- [11] Döntése elvi tartalmaként rögzítette: a munkajogi szabályok alapján lehet állást foglalni abban a kérdésben, hogy a mű elkészítése a szerző munkaviszonyból folyó kötelessége volt-e. Önmagában az írásbeliség hiánya nem eredményezi automatikusan a munkavállaló által a munkaköre ellátásához rendelkezésre bocsátott (a munkáltató érdekkörébe eső) alkotás tekintetében a munkavállalót önállóan megillető szerzői jogi védelmet.
- [12] A Kúria álláspontja szerint a másodfokú bíróság az Szjt. 30. § (1) és (6) bekezdését az Alaptörvény 28. cikkben foglaltaknak megfelelően értelmezte. A Kúria értelmezésében, mivel az Szjt. nem tartalmaz rendelkezéseket a szerző munkaviszonyából folyó kötelezettségének tartalmáról, ezért kizárólag a munkajogi szabályok alapján lehet állást foglalni az Szjt. 30. § (1) bekezdésben foglalt feltétel

teljesüléséről, és amennyiben a mű elkészítése a szerző munkaviszonyból folyó kötelessége teljesítésének tekinthető, akkor az Szjt. 30. § (6) bekezdése alapján a művel kapcsolatos jognyilatkozatokat írásba kell foglalni a bizonyítási nehézségek elkerülése végett, ennek elmaradása ugyanis a munkavállaló számára kedvezőbb döntés meghozatalának veszélyével jár (Kúria Pfv.20.998/2020/4).

- [13] A Kúria az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét (az észszerű időn belüli elbíráláshoz való jog) állító érvelésére reflektálva megállapította, hogy az általa megjelölt eljárási szabályok alkalmazása során az alapjogi sérelem körébe tartozó tény, bizonyíték nem merült fel, maga az indítványozó sem állította, hogy a bíróságok a *fair* eljárást megsértve mellőzték volna a meghallgatását, vagy bizonyítási indítványát elutasították volna. Önmagában az eljárás hosszú időtartama nem indokolja a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az eljárás újbóli megismétlése ennek orvoslására nem alkalmas. A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem sértette meg a hatályon kívül helyező végzésben számára előírtakat sem, abban foglalt kötelezettségeinek eleget téve alakította ki jogi álláspontját, amely szerint a szoftver szolgáltatati műnek minősül, így a további utasítások teljesítése szükségtelenné vált.
- [14] Az indítványozó indokolási kötelezettség sérelmét állító érvelésére a Kúria az Alkotmánybíróság és a saját gyakorlatát idézve állapította meg, hogy a másodfokú bíróság ezen kötelezettségének eleget téve, részletesen indokát adta a döntésének. Kiemelte: az indokolási kötelezettség nem jelenti a valamennyi évrre történő reflektálást, elegendő a mérlegelési szempontok és jogi álláspont bemutatása, továbbá a döntés érdemi helyessége az indokolási kötelezettség megsértése körében nem vizsgálható.
- [15] A másodfokú bíróság ítélete nem sérti az Szjt. 30. § (1) és (6) bekezdésben foglaltakat, jogértelmezése összhangban áll a Kúria gyakorlatával, amely szerint nem kizárt a szerzői mű munkaviszonyból fakadó kötelezettség keretében történő megalkotása a feladat írásba foglalásának elmaradása esetén sem, a munkáltató ebben az esetben sincs elzárva a munkaviszony tartalmának bizonyításától.
- [16] A Kúria az indítványozó bizonyítékértékelést támadó kifogásai kapcsán rögzítette: jelen ügyben sem kívánt eltérni gyakorlatától, amely szerint nincs helye a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, értékelésének, csak akkor, ha a korábbi mérlegelés kirívóan okszerűtlen, nyilvánvalóan iratellenes, vagy ellentétes a logika alapvető szabályaival (Kúria Pfv.20.430/2022/6.; Pfv.IV.21.281/2022/5.).
- [17] Az eljáró bíróságok bizonyítékértékelő tevékenysége pedig annak ellenére nem volt kirívóan okszerűtlen, hogy az alperes a perben éveken keresztül vitatta a szoftver szolgáltatati műként történő minősítését, nem volt ugyanis jogszabályi akadálya az ellenkérelem megváltoztatásának, az erre vonatkozó jogszabálysértést az indítványozó a felülvizsgálati kérelmében sem jelölte meg. Az alperes

ellenkérelmének megváltoztatása – a rendelkezésre álló peradatok szerint – eltérő következtetés levonására nem adott alapot.

- [18] A fentiek alapján a másodfokú bíróság okszerűen és az általános élettapasztalatnak is megfelelően állapította meg a tényállást a felek előadása és a rendelkezésre álló bizonyítékok egybevetésével, az ügy érdemére kiható lényeges eljárási jogszabálysértést nem követett el, a jogerős ítélettől eltérő következtetés a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem vonható le. A mű átadásával az alperes a vagyoni jogokat az indítványozó jogutódjaként megszerezte, így az eljáró bíróságok az Szjt. 4. § (1) bekezdésének, a 9. § (1) bekezdésének, valamint a 16. § (1) és (6) bekezdésének sérelme nélkül következtettek arra, hogy az indítványozó szerzői vagyoni jogok érvényesítése iránti keresete alaptalan.
- [19] 3. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti panaszában az indítványozó az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére, a III. cikk (1) bekezdésére, a VI. cikk (3) bekezdésére, a XII. cikk (1) bekezdésére, a XIII. cikk (1) bekezdésére, a XVII. cikk (1) bekezdésére, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésére, valamint a 28. cikkre hivatkozva állította a támadott ítéletek alaptörvény-ellenességét.
- [20] Az indítványozó érvelése szerint a támadott bírói döntések sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében rögzített jogállamiság és jogbiztonság követelményét, mivel az eljáró bíróságok egy perben, lényegében változatlan tényállás és bizonyítékok mellett jutottak egymásnak ellentmondó következtetésre anélkül, hogy az eltérő jogi megítélésnek részletes indokát adták volna. A bíróságok egy megismételt eljárásban, a hatályon kívül helyező végzés iránymutatásaitól eltérően jutottak arra a következtetésre, hogy a szoftver szolgálati műnek minősül, anélkül, hogy a munkajogi kereteket meghatározták volna. A jogbiztonság szempontjából különösen aggályos az indítvány szerint, hogy az alperes az általa konzekvensen képviselt álláspontot (vitatta a szoftver szolgálati műként történő minősítést) egy harmadjára megismételt eljárásban minden következmény nélkül visszavonhatta.
- [21] Az indítványozó olvasatában az Alaptörvény III. cikk (1) bekezdésében foglalt szolgaság tilalmának sérelmét jelenti a bíróság azon értelmezése, amely szerint a munkáltatót megilleti a korlátlan utasítási jogkör (gazda-szolga viszony), s amely szabad emberek közt értelmezhetetlen. A Kúria pedig még a korábban eljáró bíróságoknál is mélyebb szolgasági viszonyt állapított meg, amelyben az indítványozó nemcsak minden képességével köteles az alperest szolgálni, de minden észlelt problémát utasítás nélkül is megoldani.
- [22] Az indítványozó érvelése szerint az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdését sérti, hogy a Kúria 2026-ban, húsz évre visszamenőleg módosította az indítványozó személyes adatát azzal a megállapítással, hogy 2006-ban az indítványozó munkaköri kötelessége volt a szoftver fejlesztése, amely sem a munkaszerződésében, sem a munkaköri leírásában nem szerepelt. A személyes adatok védelme körében a személyes adatok pontosságát is biztosítani kell, amelynek a Kúria nem tett eleget.

- [23] Az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdésében biztosított munka és foglalkozás szabad megválasztásához való jogát sérti az indítványozó álláspontja szerint az, hogy a bíróságok a munkakörét utólag, a munkaszerződésben és a munkaköri leírásban foglaltakon túlmenően kiterjesztették olyan speciális alkotótevékenységre, amely annak nem képezte részét, ekként a munkaviszony tartalmát visszamenőlegesen és önkényesen kiterjesztették.
- [24] A tulajdonhoz való jogának sérelmét az indítványozó abban látja, hogy a szoftver szolgálati műnek minősítésével a bíróságok – a szerzői- és munkajogi keretek meghatározása nélkül – elvonták annak lehetőségét, hogy a saját szellemi alkotásával rendelkezzen, és ezzel a szerzői vagyoni jogok gyakorlását önkényesen és aránytalanul engedték át az alperes részére. Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésének sérelme szoros összefüggésben áll a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmével, mivel a bíróságok önkényes jogértelmezése eredményezte a szerző vagyoni jogosultságainak elvonását. Kiemelte az indítványozó: a Kúria választott jogértelmezése a munkavállaló szerzői jogainak kiüresítésének veszélyét hordozza, mivel lehetővé teszi a munkáltatónak, hogy utóbb bármely kreatív teljesítményt szolgálati műnek minősítsen.
- [25] Az Alaptörvény XVII. cikk (1) bekezdésében biztosított együttműködési kötelezettség alkotmányos elvével ellentétes, és sérti a munkaviszonyban elvárt kölcsönös bizalom és együttműködés elvét is, hogy a bíróság az eredetileg nem vitatottan munkakörön kívüli alkotótevékenységet évekkel később a munkaviszony körébe vonhatja.
- [26] A tisztességes eljáráshoz való jogot sérti a bíróságok kirívóan okszerűtlen bizonyíték-értékelő tevékenysége és az indokolási kötelezettség megsértése. A Kúria döntésében nem számolt el az indítványozó által hivatkozott, és az ügy érdemére kiható bizonyítékokkal és perbeli nyilatkozatokkal, de a sérelmet nem pusztán a hiányos indokolás okozza, hanem annak az önkényes, *contra legem* jellegű jogalkalmazással való összekapcsolódása, amely a Kúria kiterjesztő jogértelmezésében öltött testet.
- [27] Az indítványozó érvelése szerint a rendelkezésére álló rendes és rendkívüli jogorvoslatok az ügyében nem biztosították az érdemi jogvédelmét, ezáltal sérült a jogorvoslathoz való joga.
- [28] Az Alaptörvény 28. cikkének megsértését a panasz megjelöli, de az indítványozó ezen alaptörvényi rendelkezéssel kapcsolatban indokolást nem adott elő.
- [29] 4. Az Abtv. 56. § (1)–(2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a befogadhatóság törvényi feltételeinek.
- [30] 4.1. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdésében megállapított határidőn belül nyújtotta be.

- [31] A Kúria ítélete eljárást befejező döntés, amelyben a felülvizsgálati kérelemről érdemben döntött, így az Ügyrend 32. § (5) bekezdése alapján a kúriai határozat, és azon keresztül a jogerős ítélet alaptörvény-ellenessége vizsgálható.
- [32] Az indítványozó az alkotmányjogi panasszal támadott ügyben felperes volt, így jogosultnak és érintettnek is tekintendő. Jogorvoslati lehetőségét kimerítette, mivel a Kúria felülvizsgálati ítéletével szemben a jogorvoslat kizárt, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek.
- [33] 4.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja szerint alkotmányjogi panasz az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának megsértése esetén nyújtható be.
- [34] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamiság követelményének sérelmére csak kivételesen, a visszaható hatály tilalmának és a kellő felkészülési idő követelményének sérelme esetén alapítható alkotmányjogi panasz {lásd például: 3062/2021. (II. 19.) AB végzés, Indokolás [18]; 3456/2021. (XI. 3.) AB végzés, Indokolás [17]}. Jelen esetben az indítványozó nem ezen esetekkel összefüggésben hívta fel az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését – annak sérelmét a jogállamiság és a jogbiztoság követelményével összefüggésben állította –, ezért ezen indítványelem érdemi elbírálásra nem alkalmas.
- [35] Az Alaptörvény XVII. cikk (1) bekezdése nem Alaptörvényben biztosított jogot rögzít, a munkavállalók és a munkaadók együttműködéséről szól, vagyis az indítványozó természetes személy munkavállaló Alaptörvényben biztosított jogait illetően nem tartalmaz közvetlen rendelkezést {lásd például: 3399/2024. (XI. 8.) AB végzés, Indokolás [17]; 3451/2024. (XII. 13.) AB végzés, Indokolás [11]}.
- [36] Hasonlóan nem tartalmaz az indítványozó számára Alaptörvényben biztosított jogot, ezért nem lehet alkotmányjogi panasz alapja sem az Alaptörvény 28. cikkében foglalt, a bíróságoknak címzett jogértelmezési segéd szabály {lásd például: 3192/2022. (IV. 29.) AB határozat, Indokolás [33]}.
- [37] Az Alaptörvény III. cikk (1) bekezdése, a VI. cikk (3) bekezdése, a XII. cikk (1) bekezdése, a XIII. cikk (1) bekezdése, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jogot tartalmaz, így az indítvány e körben megfelel a törvényben írtaknak.
- [38] 4.3. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia.
- [39] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a panasz a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésében előírt feltételeinek csak részben felel meg. Az indítvány az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvény megsérteni vélt rendelkezéseit, illetve a sérelmezett bírói döntéseket, és kifejezetten kéri a megsemmisítésüket.
- [40] Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja alapján a kérelem akkor határozott, ha megfelelő indokolást tartalmaz arra nézve, hogy a kifogásolt jogszabályi rendelkezés,

bírói döntés miatt és mennyiben ellentétes az Alaptörvény indítványban megjelölt rendelkezéseivel.

- [41] Ezen feltétel teljesülésének vizsgálata kapcsán az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány nem tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető indokolást az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit illetően. Az indítványozó kizárólag a pereszteségét, az általa fejlesztett szoftver szolgálati műnek minősítését sérelmezi, alkotmányjogilag is értékelhető indokolást azonban – ügyének részletes ismertetésén és már a bírósági eljárás során is megfogalmazott és valamennyi bírói fórum előtt hangoztatott érvein túl – egyik alaptörvényi rendelkezéssel kapcsolatban sem adott elő.
- [42] Az indítvány azt célozza, hogy az Alkotmánybíróság a bíróságok által eldöntött tény- és jogkérdéseket felülbírálati bíróságként vizsgálja felül, és a támadott döntésektől eltérően értékelje. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint azonban „[ö]nmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására” {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [43] Az Alkotmánybíróság emlékeztet továbbá a bíróságok jogértelmezését támadó alkotmányjogi panaszok kapcsán kialakított következetes gyakorlatára, miszerint: „Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor” {3346/2022. (VII. 21.) AB végzés, Indokolás [71]}.
- [44] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó a panaszában kizárólag a bírósági eljárásban már előadott, az eljáró bíróságok által részletesen vizsgált és értékelt érveit és kifogásait ismételte meg. Az általa megjelölt, valamennyi megsérteni vélt alaptörvényi rendelkezés esetében csak a korábbi érvelését ismételte meg, alkotmányjogilag is értékelhető indokolást egyik rendelkezés tekintetében sem adott elő, a sérelem mibenlétének alkotmányjogi szempontú kifejtésével adós maradt. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint ilyen indokolás hiányában az indítvány nem alkalmas érdemi elbírálásra {lásd például: 3272/2018. (VII. 20.) AB végzés, Indokolás [34]; 3201/2019. (VII. 16.) AB végzés, Indokolás [16]}.
- [45] 5. A fentiek szerint az alkotmányjogi panasz részben nem felel meg az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjában írt törvényi feltételeknek, ezért az Alkotmánybíróság – az Abtv.

56. § (1)–(3) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva – figyelemmel az Abtv. 52. § (1b) bekezdésére, az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. október 20.

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Nemessányiné dr. Chronowski Nóra Edit
s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Ligeti Miklós Zoltán s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró